

[Socialministeren]

visitation til daginstitutionsplads særligt bør tages hensyn til følgende børn:

Børn af enlige og børn, der er henvist fra anden myndighed eller speciallæge.

Børn, hvor begge forældre er udearbejdende. Søkende til børn, der allerede er anbragt i institution.

Børn med særlige pædagogiske eller sociale behov.

De enkelte kommuner kan eventuelt foretage en videre prioritering. Det vil således kunne forekomme, at der i tilfælde med stor efterspørgsel efter pladser i daginstitutioner sker en nedprioritering af børn, som ikke hører til de 4 grupper, der er fremhævet i Socialministeriets cirkulære.

Men en prioritering skal ske inden for bistandslovens regler og forudsætninger og endvidere respektere almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder ikke føre til usaligt begrundet forskelsbehandling.

En generel ordning, hvorefter man vil udelukke børn af arbejdsledige fra de kommunale dagforanstaltningstilbud, er efter min mening i strid med ovennævnte regler og principper.

Spm. nr. S 273

Til *indenrigsministeren* (12/8 88) af:

Jytte Andersen (S):

»Kan ministeren oplyse, i hvilket omfang, med hvilke begrundelser og på hvilke områder i den offentlige forvaltning kvinder registreres under mandens personnummer og dermed administreres som mandens appendiks?«

Begrundelse

Af afsnit III, 2. afsnit, i cirkulære om udlevering og anvendelse af personnummer af 31. oktober 1984 fremgår: »Hvor personnummeret anvendes som journalnummer, bør registrering så vidt muligt foretages under den enkelte persons eget personnummer.« På denne baggrund må en administration, der registrerer kvinder på mandens personnummer, betragtes som undtagelsestilfælde, som hviler på en vægtig argumentation.

Svar (22/8 88):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Med Indenrigsministeriets cirkulære af 31. oktober 1984 om udlevering og anvendelse af

personnumre blev reglerne for personnumrenes anvendelse skærpet på baggrund af nogle problemer med ligestilling af kvinder og mænd ved betjeningen af borgerne i forbindelse med kvinders registreringer under mandens/samlevrens personnummer.

På baggrund af en henvendelse fra Ligestillingsrådet til Kommunernes Landsforening i november 1986, hvori det blev påpeget, at cirkulæret ikke alle steder virkede efter hensigten, fandt man fra Indenrigsministeriets side ved skrivelse af 27. november 1987 til samtlige kommunalbestyrelser anledning til at indskærpe, at cirkulærets bestemmelser blev fulgt.

I cirkulæret er det anført, at ved en henvendelse til en borger må alene personens eget personnummer anvendes, ligesom en borger, der henvender sig til forvaltningen, kun må afkræves oplysninger om eget personnummer.

Udgangspunktet i det pågældende cirkulære er, at kommunerne og den øvrige offentlige forvaltning kun bør benytte den enkeltes eget personnummer som journal- eller registreringsnummer.

Registrering under ægtefællens personnummer finder kun sted, hvor det er påkrævet af hensyn til sagsbehandlingen, hvilket typisk vil forekomme inden for socialområdet, hvor det i dag er nødvendigt for forvaltningen at kunne henføre flere personer, f.eks. familiemedlemmer, til den samme sag. I sådanne tilfælde er der derfor i cirkulæret anført, at forvaltningerne selv må finde en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af registreringen af de pågældende personer, herunder foretage registrering under den ene ægtefælles/samlevers personnummer.

Kommunernes Landsforening har oplyst, at der – landsforeningen bekendt – nu kun i meget begrænset omfang fremkommer klager på dette område.

Spm. nr. S 274

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (12/8 88) af:

Jytte Andersen (S):

»Kan ministeren oplyse, hvilke beløb der er afsat til andrologisk forskning siden 1983, hvor Sundhedsstyrelsens andrologiudvalg anbefalede øget forskning om mænds ufrugtbarhed?«

Begrundelse

Sundhedsstyrelsen fremlagde i 1983 en rede-